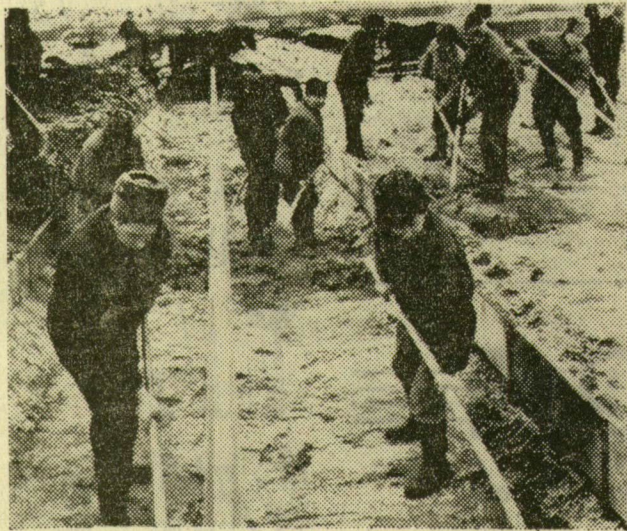
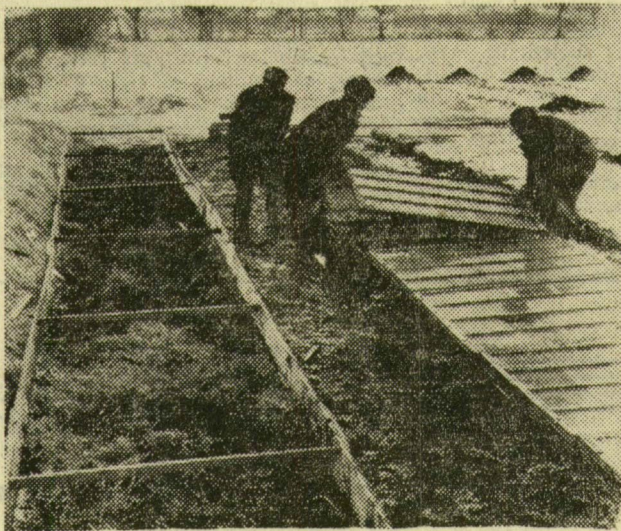

A forráskútiak rangja

Az éjszaka fagyott, reggel kevés hó esett, de ez nem állította meg a munkát. A gazdák fedéshez készítik elő az egyik hollandágyat

A már kész melegágyakat gondosan takarják, hogy a magvetés idejére meglegyen a szükséges talajhőmérséklet

Somogyiné felvételei

„Elspórolt“ zsír és tégl

Nemrég adtunk hírt arról, hogy Szegeden a nyári birkasárdában a szezon alatt mintegy 100 ezer forinttal károsították meg a fogyasztókat. Az üzlet vezetője az ételekhez kalkulált 18 mázsa zsírt és csaknem 90 mázsa burgonyát „elspórolta” az adagokból: az Állami Kereskedelmi Felügyelőség meggyei kirendeltsége bünvádi feljelentést tett ellene.

A fábiansbestyeni szövetkezeti TŰZEP-telepen megállapította a vizsgálat, hogy szűken mérték az árut, ezenkívül másod- és harmadosztályú építőanyagokat elsőosztályú áron értékesítettek. Rövid idő alatt 74 ezer forintot loptak ki így a vásárlók zsebéből. Itt a hatóság elvonta az illetéktelen jövődelem teljes összegét, 13 ezer forinttal megbírságolták a szövetkezetet, ezer forinttal pedig a telepvezetőt.

Egymillió — bélből

Decemberben 12 bélmagániskereskedőnél állapították meg, hogy a fogyasztókat károsították meg a fogyasztókat.

ták meg, hogy nagyfokú árdragítást követtek el. ezért tízötjüket 300-tól 3000 forintig terjedő pénzbírsággal sújtották, egyik ellen bünvádi feljelentést tettek. (Egyéb. ként a 12 maszek békerekedő IV. negyedévi forgalma megközelítette az egymillió forintot!)

Több ellenőrzés következményeként — amikor a fogyasztók megkérőztetésére derült fény — egyes kereskedelmi, szövetkezeti és vendéglátó alkalmazottakat állásukból is elbocsátottak a pénzbírságolások mellett.

Százötvenből 123 csalt

Csongrád megyében — Szegedet is beleértve — 2100, különböző fogyasztási cikket árusító és vendéglátó üzlet áll a lakosság szolgálatára. Ezekben tavaly 566 alkalommal végzett ellenőrző vizsgálatot a kereskedelmi felügyelőség, s 203 esetben kellett felelősségre vonást al-

kalmazni. Vagyis a vizsgálatok 36 százaléka szabálytalan állapotokat tárt fel. Ezen az adaton belül is elriasztó a vendéglátó üzletekben tapasztalt fogyasztói megkérőztetések száma. 155 vendéglátói ellenőrzésből 123 zárult elmarasztalással. „Rangsorban” ezután következnek a vegyesiparicikk kereskedések, majd az élelmiszerboltok 33, illetve 30 százalékos megkérőztetési számmal.

A szarkák ellen

A kereskedelmi felügyelőség jelentésében tájékoztatta a megyei tanács végrehajtó bizottságát a tapasztalatokról, a tett és a teendő intézkedésekről. A jelentés végső következtetése a példák ellenére is bizakodó. A felügyelőség, a tanács kereskedelmi osztályok, a népi ellenőrök, s más társadalmi szervezetek hozzájárulása, tervszerű, összpontosított és igen határozott munkája eredményeként az utóbbi időben máris javult a helyzet. A legújabb kormányrendeleteknek is sok közül van ehhez: az illetéktelen jövődelem elvonása mellett mód van a vállalatok, szövetkezetek bírságolására is, ami a kollektívának felosztható nyereséget csökkenti. Ezért, a többségükben becsületesen dolgozó kereskedők erkölcsi hitelük megőrzésén kívül abban is érdekelték, hogy ne tőrjék meg maguk között személyes jövedelmüket dorobózó felelőtlen társaikat.

Jobb propagandát!

A megyei tanács vb elismerését fejezte ki a kereskedelmi felügyelőségnek a fogyasztói érdekek védelmében végzett munkáért, s az ebbeli tevékenységhez megszerezhető támogatást ígért. Határozatot hozott, hogy kereskedelmi osztálya által tokozta a vásárlók jogait ismertető propaganda munkát — mi az eljárás a reklamációknál, hogyan lehet gyorsan érvényesíteni a garanciákat a hibás áruknál, milyen jogszabályok szolgálatuk a fogyasztói érdekeket, stb. — ezenkívül javasolta, hogy a kereskedelmi és vendéglátó vállalatok, továbbá a MESZÖV fokozzák a belső ellenőrzést, s az eddigigleni hatásosabban népszerűsítsék a példás üzleteket, azok dolgozóit, a kereskedelmi szocialista brigádjaikat. Ugyanakkor pellengérezték ki a harácsolókat, a kereskedelmi becsületének megnyír-bálóit.

Kondorosi János

zöld vizet is majdnem literezni kell. Az eddigi, s most már megbízható eredményeken felbuzdulva legnagyobb zöldségtermesztési programjuk megvalósítására készül most a Haladás Tsz. Aki csak teheti a gazdák közül, mindenki ott van a kertészetben. Sok ezer négyzetméteren készítik a hollandágyakat.

Mit ér az igyekvés?

Az egyik olajkút környékén találkoztam Kovács Jánossal. Eppen csövezeteket fektettek le a fagyos, göröngyös feketeföldbe. Szorgalmasan, igyekvően dolgoztak, pedig nem állt a hátuk mögött művezető. Az ilyen munkát órábérben végzik az emberek, s köztudott, hogy órábérben lehet így is, meg úgy is dolgozni.

Az említett Kovács János ötven év körüli csövezelő szakmunkás. Munkájáért nyolc forint ötven fillért kap óránként. Nem kevés, de nem is sok ez a kereset. Az igaz, hogy nincs harmincöt éves praxisa a szakmában, mindössze tíz esztendeje dolgozik az iparban, a szakmát is ez idő alatt sajátította el. Felettesei meg vannak elégedve munkájával, szorgalmával. Igyekvő embernek tartják.

Ebédszünetben beszélgettem Kovács Jánossal, s e beszélgetés késztetett arra, hogy megírjam ennek az embernek a mondanivalóját és egy-két dologban vitatkozzak is vele. Mondtam neki, hogy jóleső érzés látni igyekvő munkájukat, mire ő fanyar mosollyal megjegyezte: de mit ér az igyekvésük, nem látják hasznát, s éppen annyit kapnak ők is, mint aki kevésbé töri magát a munkában! „Itt besorolás van, nyolcötven. Ha lustálkodnék, akkor is megkapnám. Így is annyit kapok.” — mondta falatozás közben. Társai nem szóltak semmit, csak bólintottak a fejükkel. „Hogyan leszek én érdekeltőbb?” — nézett kérdőn Kovács János. Ezután a nyereségérdekeltségről, a kategóriákról beszélt. „Mind tizenöt százalékot kap, aki ebbe a csoportba tartozik.”

Sokat gondolkodtam megjegyzésén, kiváltképp azért, mert teljes őszinteséggel, jószándékkal mondta azokat. Tényleg: miért is igyekezzem az ember, ha éppen annyi elismerés illeti, mintha lazsál? Úgy vélem, ez nemcsak az igazságérzetet sérti, de a szocialista bérézés elveit is. Most meg különös hangsúllyal mondogatjuk, hogy az új gazdasági mechanizmusban jobban differenciálni kell az anyagi dotálásban. Szabályként ismerjük el, hogy aki többet ad, aki nagyobb mértékben hozzájárul a vállalat eredményeihez, az többet is érdemel, fizetésben, jutalomban, nyereségrészesedésben.

A művezető is egyetértett velem abban, hogy az ilyen igyekvő és szorgalmas embereknek magasabb órábért kellene fizetni. Ha másképpen nem, hát azoknak a rovására, akik nem igyekeznek, törekednek megfelelő mértékben. Hiszen az ilyen megoldás jelenti a differenciáltabb elismerést. Éreznie kell a szorgalmas, jól kvalifikált munkásnak, hogy észreveszik odaadását, hibátlan munkáját.

Ahol disztigálnak munka és munka között, ott nem fog elhangzani ilyen megjegyzés: mit ér az igyekvés? S az elismeréssel nem is gyakoroltak valami kegyet a szorgalmasabb, hozzáértőbb emberekkel, hiszen abból a többletből részesednek — órábérükben is —, amelyet ők és csakis ők hoztak létre vállalatuknál.

Kérdés, hogy ki állapítsa meg Kovács János munkájának értékét, ki ismerheti fel a szorgalmában, igyekeztében rejlő pluszt? Úgy gondolom, hogy a művezető-jének lenne ez is egyik legfontosabb feladata. S Kovács János művezetője meg is tudja állapítani, hogy kinek mit ér a munkája, még akkor is, ha nem stopperórával méri a teljesítményét. Ő maga mondta: „A mozgásáról megmondom, ki mennyit ér...” Szerintem sem lehet jó művezető, aki — különösen hosszabb együttműködés után — ne tudná megmondani, kinek mennyit ér a munkája. Forintra és fillérre, pontosan.

Annny ellenvetést mondtak akkor, hogy felfelé még megy valahogy a korrigálás, de lefelé már nem lehet a pénzhez hozzányúlni. Nem hinném, hogy így lenne a dolog. Persze indokolatlanul nem szabad senkinek sem csökkenteni a bérét, de hol van az a szabály, hogy aki elvesztette szorgalmát, igyekeztét, továbbra is annyit kapjon, mint előzően? Ha felfelé lehet, akkor lefelé is. Ez természetesen fegyelmi eljárásokkal, előzetes figyelmeztetésekkel jár, s a hanyag emberekre vonatkozik. De én most az igyekvő emberek érdekében beszélek.

Az igyekvő pedig többet kell hogy kapjon órábérben is, meg nyereségosztáskor is. Ebben viszont nem értem Kovács Jánost. Az igaz, hogy a nem vezető állásban levők a harmadik kategóriába tartoznak, amelynek a részesedési maximuma 15 százalék. De ez nem az egyén maximuma! Az egyén elismerésének nem az útja, hogy magasabb, esetleg alacsonyabb kategóriába sorolják, hanem inkább a csoportátalagon belüli megkülönböztetés.

Az elismerés mértéke szinte korlátlan lehet. Az igyekvőbb dolgozók részesedése lehet akár 100 százalék is, vagy ötven, s lehet tizenötötől kevesebb is, sőt ki is zárhatják a részesedésből. Ha az órábérnél nincs is nagy lehetőség, de a jutalomból, a nyereségrészesedésnél már nagyobb lehetőség nyílik a jó munka és a kevésbé jó munka megkülönböztetésére. Úgy vélem, hogy annál a vállalatnál, ahol élnek ezek a lehetőségekkel, érdemes igyekvőnek, szorgalmasnak lenni.

GAZDAGH ISTVÁN

Biztosítás és szórakozás

Kis híján tíz éve alakultak Szegeden és Csongrád megyében a biztosítási és öngélelmező csoportok az Állami Biztosító hatáskörében. A havi 20 forintos befizetéssel a baleset- és életbiztosítás mellett olyan szolgáltatásokat is élveznek a CSÉB tagjai, illetve gyermekeik, amelyek egyéni és közösségi érdekeket egyaránt szolgálják. 1963-ban Csongrád megyében alig 20 ezren vettek igénybe a biztosításnak ezt a formáját, 1967 végén viszont több mint 68 ezer taggal rendelkezett a CSÉB.

Tavaly 14 ezer 918 új taggal gyarapodtak Csongrád megyében a biztosítási és öngélelmező csoportok. Kö-

zülük 9170-en a szegedi üzemek dolgozói. 1967-ben több mint 8 millió forintot fizettek ki a CSÉB-csoportok tagjai részére különféle károsodás miatt.

Szociális alapjaikat a biztosítási és öngélelmező csoportok olyan rendezvényekre használták fel, amelyek maradandó élményt nyújtottak a CSÉB-tagoknak. A tavalyi programban számos hazai és külföldi társasutazás szerepelt különvonatokon, illetve autóbuszokon. Az ország tájait ismertető társasutazások voltak Győr, Eger, Pécs és környéke. Különvonatokon utaztak a CSÉB-tagok a Budapesti Nemzetközi Vásárra, a Mezőgazdasági Kiállítás megte-

kintésére és valamennyi budapesti SZEAC-mérkőzésre is. A többnapos lengyelországi, csehszlovákiai és jugoszláviai utakon is sokan vettek részt. Több mint tizenegyen élvezték ezeket a szolgáltatásokat, 5 ezer CSÉB-tag pedig a szegedi szabadtéri játékok előadásait tekintette meg.

A CSÉB-tagok gyermekei közül 24 szegedi általános iskolából pedig 500 diák utazott Budapestre, kirándulásra. Tavaly ősszel a Szegedi Nemzeti Színház 15 — prózai, opera és operett — előadását 13 ezer CSÉB-tag tekintette meg, a szociális alap jó felhasználása révén.

L. F.